

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ.

Εντός Δραχ. 22.
Εκτός 26.

Διά τας Διατριβὰς τῶν Σχ. λ. 25
Διά τὰ Δικαστικά τῶν Σχ. λ. 15
Διά τὰς Είδοποιήσεις . . . Δρ. 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τῆ 12 Ὀκτωβρίου 1857.

ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ ΑΝΑΒΑΣΙΝ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΓΟΥ.

Ἰπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἔγραψε καὶ ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς ἀξιόλογον πραγματείαν ὁ γνωστός φιλέλληνας Κύριος Φ. Μ. Α. Ρουσσὸν, οὗτινος ὁμοίαν περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδεύσεως πραγματείαν, μεταφρασθεῖσαν καὶ δημοσιευθεῖσαν ἐν τινὶ τῶν προλαβόντων φύλλων τοῦ Ἀστέρου ἀσμένως ἀνέγνωσαν πάντες οἱ Ἕλληνες. Πεισμένοι, ὅτι οὐχ ἤττον θέλουσιν εὐχαριστηθῆναι εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νέου ἔργου τοῦ ἀληθῶς πεπαιδευμένου καὶ φιλοπατρίδος τούτου ἀνδρός, ἐν ᾧ ἡ παρούσα τῆς Γαλλίας κατάστασις εἰκονιζομένη ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν πρὸ αὐτῆς, ἀποτελεῖ ἐν ὄλον διδακτικώτατον, μετεφράσαμεν τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος πραγματείαν, ἔχουσαν ὡς ἐφεξῆς.

« Τῶν ἀποτελεσμάτων ἀπάντων, ἅτινα ἐπήνεγκεν ἡ Βασιλεῖα Ναπολέοντος τοῦ Γου, τὸ μᾶλλον ἄξιον τῆς προσοχῆς τῶν λαῶν εἶναι ἀναντιρρήτως· ἡ προσοχὴ τῆς Γαλλίας ἦθε καὶ ἰσχυρῶς.

« Ἀπὸ ἡμῶν περὶ τοῦ αἰῶνος διεμένονος σχεδὸν ἀποκλεισμένοι τῆς μεγάλης τῶν λαῶν οικογενείας. Ἡ Εὐρώπη, τὸ μὲν πρῶτον διὰ τῶν ἐπαναστατικῶν ἡμῶν ἰδεῶν ἐπὶ εἰκοσι ἔτη κλυδωνιζομένη, ἔπειτα δὲ ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἡμῶν καταδεσπομένη, εἶχε συλλαβεῖ κατ' ἡμῶν μακρὸν ἀποστραφῆς αἰσθημα, ὅπερ ἐξωμοῦτο σχεδὸν πρὸς μῖσος. Οἱ Ἡγεμόνες ἐθεώρουν ἡμᾶς ὡς δύναμιν ἐπικίνδυνον, ἣν ὤφειλον νὰ περαιοῦσιν καὶ νὰ ἐπιτρώσιν τὴν δὲ συμμαχίαν, ἣν συνέθετο κατὰ τῶν ἐν Βατερλόφ νικηθέντων ἡρώων ἐνόμασαν ἱεράν! (1).

« Ὡς ἡ Νεάπολις κλονεῖται ἀκαταπαύστως ὑπὸ τὸν Βεζούτσιον, ἐξ οὗ κατὰ πάντα στιγμὴν δυνατὸν νὰ συμβῆ ἐκρηκτικὸς ἀπροσδόκητος καὶ τρομερὰ, ἐκρηκτικὸς δυνάμει νὰ περικαλύψῃ τὰ ἐκ μαρμαρῶν παλάτια αὐτῆς· οὕτως ἡ Εὐρώπη αἰώνιος ἐφοβεῖτο, μήποτε ἐπαναστατικὴ τις ἐκρηκτικὴ ἐξέλθῃ ἀπ' ἡμῶν, δυναμένη νὰ συνταράξῃ τὴν ἡσυχίαν αὐτῆς, ἕως δὲ καὶ νὰ προσβῆ τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς.

Οὕτε ὁ Λουδοβίκος ΙΗ΄, οὕτε ὁ Κάρολος Ι΄, ὁ μὲν πρῶτος διὰ τῶν μεγάλων συνταγματικῶν ἰδεῶν αὐτοῦ, ὁ δὲ δεῦτερός διὰ τῶν εὐγενῶν ἱπποτικῶν αὐτοῦ σκοπῶν, ἠδυνήθησαν νὰ διαλλάξωσι τὴν Γαλλίαν πρὸς τὴν Εὐρώπην, οὕτε ἡ ἀναστήσων αὐτὴν ἀπὸ τῆς ταπεινώσεως. Ἡ Βατερλόφ ἐπεδάρυεν ἡμᾶς, ὡς αἱ Κάναι τὴν Ρώμην, ἡ μᾶλλον, ὡς ἡ Ζάμα τὴν Καρχηδόνα. Ἀλλὰ τίνι τρόπῳ οἱ δύο ἐκεῖνοι Ἡγεμόνες ἠθέλον καταστήσει τὴν Γαλλίαν ἐνδοξον εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων, ἐνῶ ὤφειλον τὰ ἐκ τῶν ἐκείνων ἐπὶ τὰς ξένας λόγους; ἐνῶ ὑπερβέβησαν νὰ ὑπομείνωσιν, ὥστε πεντήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν νὰ μολύνωσιν ἐπὶ τρία ἔτη τὸ ἱερόν ἔδαφος τῆς Πατρίδος; Ἡ κατάστασις αὕτη ἐθεωρήθη ὡς συνυποσχετικὸν μεταξὺ τῶν ἡμετέρων Ἡγεμόνων καὶ τοῦ ἔθρου. Οὕτω τουλάχιστον ἐθεώρησεν αὐτὴν ὁ λαὸς, ὅστις δὲν σταθμίζει πάντοτε ὀρθῶς τὰ αἰσθημὰ του. Ἀλλ' ὁ ἱστοριογράφος, ὡς μᾶλλον νοουεχῆς, θέλει θρηνησῆναι τὴν θλιβεράν ἐκείνην ἀνάγκην, ἣν ὤφειλον νὰ ὑπομείνωσιν οἱ ἔγγονοι τοῦ Λουδοβίκου Ιδου, ἀλλ' ἦτις μολύνει οὐχ' ἤττον τὴν μνήμην αὐτῶν.

(1) Γνωστὴ ὑπάρχει ἡ ἐνιαία ἐκείνη τῶν Ἡγεμόνων Σύνοδος, ἡ ἐν Βιέννῃ συνεληθούσα τὸ 1815.

« Ἀνθρώπος, οὗ τὰ βασιλικά φρονήματα δὲν θέλετε ὑποπεύσειν, ὁ Κ. Σατωβριάνδος, αἰσθηόμενος, πόθεν ὑπέτριζεν ἤδη ὁ θρόνος τοῦ κυρίου του, ἔγραψε κατὰ τὸ 1827· « Οἱ μὲν κροὶ Μακιαβέλαι τοῦ παρόντος καιροῦ φαντάζονται, ὅτι τὰ πάντα βαίνοσι κατ' εὐχὴν ἐν τῇ κοινότητι ὅταν ὁ λαὸς ἔχῃ ἄρτον, καὶ καταβάλλῃ τοῦ φόρου. Οἱ ἐπαγγελλόμενοι οὗτοι Πολιτικοὶ ἀγορεύουσιν, ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἡθικαὶ ἀνάγκαι ἐπικρατέσασαι τῶν φυσικῶν ἀναγκῶν. Ὅταν ἐπαπειλῶνται τῶν ἔθνων αἱ ἐλευθερίαι, οἱ γνάμει αἱ ἐπιθυμίαι, καὶ πρὸ πάντων ἡ φιλοτιμία, καὶ οὐδὲν ὄφειλε ὁ πλούσιος θεριμὸς τῶν παιδιῶν γενικῆ καχεξία ἐπέρχεται εἰς τὴν πολιτικὴν ταξίν· καὶ τὰ μὲν φυσικὰ κακὰ ἐπάγουσι τὰς ταραχάς, αἱ δὲ ἠθικαὶ καταπίπτει· ἐπάγουσι τὰς ἐπαναστάσεις. Τοῦτ' αὐτὸ ἐξέφρασεν ἄλλοτε ὁ Βοσκὸς διὰ τοῦ—ἐμπήγειν τὸ ζῆρος· μετὰ σεβασμοῦ.

Ἐάν οἱ προκάτοχοι Βουρβόνοι διὰ πάσης αὐτῶν τῆς εὐγενείας δὲν ἠδυνήθησαν ἡ ἀναστήσασαι τὴν Γαλλίαν, θέλουσιν ἕως ὁμολογῆσαι ἅπαντες, ὅτι τοῦτο δὲν ἦτο ἔργον τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου Φιλίππου.

Βεβαίως δὲν ἐπιθύμῳ νὰ ἐνειδῶ τὴν συμφορὰν. Γινώσκω, ὅτι ζῆ ἐν τῷ κόσμῳ γυνή, χήρα συζύγου, ὅστις ὑπῆρξε Βασιλεῦς, καὶ μήτερο υἱοῦ, ὅστις ἐμελλε νὰ βασιλεύσῃ γυνὴ ἀποστραφείσα Βασιλικῆς ἐπιθυμίας, καὶ τὸ πάντων λυπηρότατον, ἱποστραφείσα Πατρίδος. Τοσαῦται λύματα ἀποταμιευθεῖσαι ἐν μιᾷ μόνῃ καρδίᾳ ἐπιβάλλουσι τὸ σέβας εἰς τοὺς ἄλλους. Ὁ Θεός, ἦτοι κατὰ θεῖαν ὄργην, ἡ κατὰ θεῖαν ἐσπλαγγίαν ἀποστέλλει πρὸς ἡμᾶς ἐνίοτε πεινάς. αἰτινες καταπαύονται μόνον ἐν τῷ οὐρανῷ. Συμπέθειά λοιπὸν διότι δὲν εἶναι βεβαίον, ὅτι σύμπασα ἡ ἀγάπη τῆς πολυμελοῦς αὐτῆς οικογενείας ἀντικαθίστα εἰς τὴν ἀτυχῆ ἐκείνην Βασιλισσαν, ὅτι ἀπώλετεν. Ἀλλὰ, καθόσον ἐγὼ γινώσκω, τὸ σέβας δὲν δύναται νὰ ἐπιβῆ εἰς τὴν ἀλήθειαν. Ὁ Λουδοβίκος Φίλιππος δεχόμενος τὸ στέμμα ἐγίνωσκεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ὅτι ὑπεβάλλετο εἰς τὴν κρίσιν τῶν μεταγενεστέρων, καὶ ἐν γένει ὁ βίος τοῦ δημοσίου ἀνδρός ἀνήκει εἰς τὴν ἱστορίαν. Σύντριψον τὸ στέμμα σου, διάρρηξον τὴν βασιλικὴν σου πορφυράν, ἐάν διατάξῃς νὰ φέρῃς τὸν λαὸν τοῦτον διάκοσμον ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ λαοῦ, ὃν ὁ Θεός· ποὶ ἐνοπιστεύθη.

Καὶ λοιπὸν ἐρωτῶ. Ὁ Βασιλεὺς Λουδοβίκος Φίλιππος; ἔφερε τὸ στέμμα αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς δόξης τῆς Γαλλίας; Ἐγὼ νομίζω, ὅτι συνέθε ἀκριβῶς τὸ ἀνάπαλιν. Ἀντὶ νὰ διαπράξῃ τι ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου ἡμῶν, φαίνεται, ὅτι ἐπεμελήθη τοῦ νὰ ταπεινώσῃ ἡμᾶς εἰς τὰ ὄμματα τῆς Εὐρώπης. Ἐπατέ μοι, παρακαλῶ, δὲν ἠγανακτήσατε, βλέποντες τὴν Εὐρώπην συνθηκολογοῦσαν, ὑπογράφουσαν καὶ δημοσιεύουσαν συνθήκας, καὶ ταῦτα πράττουσαν ἀνευ τῆς ἐλαχίστης περὶ ἡμῶν φροντίδος, καὶ σχεδὸν ἀκόντων ἡμῶν; Ἡ Εὐρώπη διέταττεν ἐν ἀγνοίᾳ ἡμῶν τὰ πράγματα τοῦ Κόσμου. Καὶ ὅμως πρὸ δύο αἰῶνων τὸ Γαλλικὸν ἔθνος μεγίστην εἶχε βαρύντητα ἐπὶ τῆς τύχῃ τῆς Εὐρώπης· καὶ πρὸ ὀλίγων ἀκόμη χρόνων ἐστήσαμεν τὰς σημαίας ἡμῶν ἐπὶ τῶν κατακτηθειῶν πρωτεύουσῶν τῆς Εὐρώπης! . . . Ὡς ἐδοξε τριχρόματε σημαίαι, ἣν οἱ πατέρες ἡμῶν ἔφερον εἰς Μαρτίγγον καὶ Ἀουστερλίτς! ὅποιαν ὑπέστας ταπεινῶν!!

Ἡ διαπραγματεύσις γάμων ὑπὲρ τῶν υἱῶν τῆς Γαλλίας; ἡ προπαρασκευὴ πάντων τῶν μέσων πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἐκλογῶν ὑπὲρ τῆς ἐξουσίας, φιλονεικίαι περὶ διδασκαλίαν, καὶ ἐνίοτε, ἡ μᾶλλον πολλάκις, περὶ θρησκείας, ἐλαχίστη δὲ σκέψις περὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς πατρίδος ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης, ἰδοὺ περὶ τί ἐννοχολεῖτο ἡ ἐχθρὸς πολιτικὴ κατὰ τὸν Ἰουλίον ἐκθρονισθέντος Βασιλέως. Οὐδεμίαν τῶν ἐξωτερικῶν ἡμῶν σχέσεων ὑπῆρξεν ἐνδοξῶς. Ἀναμνήσθητε

τὴν λυπηρὰν ὑποχώρησιν εἰς τὰς περιφήμους συνθήκας τῆς Βιέννης; ἀναμνήσθητε τὸν ἐκκενωθέντα Ἀγκῶνα, τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν Πλάταν, ἵνα μὴ δυσσεστήσωμεν τοῦ; Ἀγγλοῦ, τὸν ἐν Ἰταλίᾳ ὑποστηρηθέντα ἐμφύλιον πόλεμον, τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα ἀνευ ἡμῶν ἀποφασισθέν, τὴν σκανδαλιώδη ὑπόθεσιν τοῦ Πριτχάρδου, καὶ πρὸ πάντων ἀναμνήσθητε τὴν Πολωνίαν ἐκείνην, τὴν τρεῖς μαρτυρήσανσαν, τὴν Πολωνίαν ἐκείνην, τὴν δευτερότοκον ἀδελφὴν τῆς Γαλλίας, κατασφαζομένην, ἐνῶ ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ αὐτῆς ἐπεκαλεῖτο τὴν πατρίδα ἡμῶν, ἡ ἰς φεῦ! εὐρίσκετο πολὺ μακρὰν, καὶ τὸν Θεόν, ὅστις εὐρίσκετο πολὺ ὑψηλὰ. . . . Ἀναμνήσθητε . . . ἀλλ' ὄχι κρύψατε ὅλα ταῦτα τὰ αἰσχρὰ ὅπισθεν τῶν πέπλων τῆς δόξης· καὶ πρὸς παρηγορίαν ἡμῶν μηδενὸς ἄλλου ἀναμνήσθητε, ἢ τοῦ ἀξιωματικοῦ ἔργου τῆς Ἀμβέρτης, καὶ τῶν κατὰ τῆς Ἀπριλῆς ἐκστρατειῶν ἡμῶν, αἰτινες ἐχρησίμευσον, ἵνα ἀποδείξωσιν εἰς τὸν Κόσμον, ὅτι, εἰ καὶ τὸ μέγα ἔθνος ἀπώλεσε μέρος τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ ἀξίας, διετήρει ὅμως ἀκεραίαν τὴν αὐτοῦ γενναϊότητα.

Δυστυχιστάτη, μᾶλλον δὲ εἰπεῖν, λίαν ταπεινωμένη ὑπῆρξε τότε ἡ Πατρίς μου καὶ ἐγὼ, ἀχάριστος υἱός, πολὺ ἤδη ν' ἀναξίω τὰς πληγὰς, αἰτινες τόσῳ σκληρῶς κατασπαράξαν τὴν καρδίαν τῆς φιλάττης ταύτης μητρὸς. Θέλω λοιπὸν παρατρέψω τὴν ἀκριβῆ ἐκθεσιν τοῦ ἐξουτελισμοῦ ἡμῶν. Εἰς τὰ ἐγκλήματα τῶν Τέστων καὶ Πραολίων ἄς ἀντιτάξω μὲν μετὰ σπουδῆς τὴν ἀρετὴν μεγάλων πολιτῶν. Ἀς ὀνομάσωμεν τὸν Λαφαυέτην, τὸν Βενιαμίν Κωστάντην, τὸν Ἰάκωβον Λαφίτην, τὸν Καζιμῆρον Περίερον, τὸν Λουπόνδρον Δελεῦρον, τὸν Μεῦναδιέρον, τὸν Καβαλιέρον, τὸν Πελέτην Ἰοζέρον. Ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν τούτων ἀνδρῶν δὲν πολὺ ν' ἀποχωρῶσιν τὸν σοφὸν Γυϊζῶτον, καὶ πολλοὺς ἱκανοὺς υἱοὺς τοῦ Βασιλέως. Ἡ κοινὴ γνώμη, αὐστηρὰ τὸ πρῶτον, μετεβλήθη ἔπειτα ὡς πρὸς τοὺς περιφήμους τούτους ἀνδρας, καὶ ἀνεγνώρισεν τὰς ἀνάγκαις, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἐκάμπτοντο ὅλα αἱ ἐντιμοὶ θελήσεις.

Εἶπον ἤδη ἀνωτέρω, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ ἐξουτελισμοῦ αὐτῆς ἡ Γαλλία διετήρησεν ἀκλιδίωτον τὴν γενναϊότητα τῶν προόνων αὐτῆς. Ἀλλ' ἡ γενναϊότης αὕτη, ἣν κατ' οὐδὲν μετεχειρίζοντο, εἰς τί ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ἡμῖν; Ἡ Εὐρώπη, ἦτις ἐκ τῶν προτέρων ἐγίνωσκεν, ὅτι ἡ Προεδρεία τῆς ἀδυνατοῦ ἡμῶν Κυβερνήσεως εἶχε παραδεχθῆ ὡς σύστημα τὴν εἰρήνην διὰ πάσης θουσίας, ἀτιμωρητὴ ἐξουτέλιζε καὶ ἐπαπεινοῦ ἡμᾶς μετὰ χλευασμοῦ. Ἡ Ἀγγλία, ἡ ἰσχυρὸν συνισταμένη σύμμαχος ἡμῶν, τότε δὲ . . . ἡ Ἀγγλία, μὴ δυναμένη νὰ συγχωρήσῃ εἰς ἡμᾶς τοὺς μακροὺς ἐκείνους πολέμους τοῦ ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς αὐτοκρατορίας, οἵτινες ἐπαυξάνοντες τὸ αἰώνιον αὐτῆς μῖσος, μικροῦ ἐδέησε νὰ καταβυθίσωσι τὴν κυριερχίαν αὐτῆς, οὐδεμίαν ἐρείδετο προσβολῆς κατ' ἡμῶν μάρτυς τούτου, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἶπον, ὁ ἀγρεῖος ἐκείνος Πριτχάρδος. Ἡ Ρωσσία; . . . Ὡ! ἡ Ρωσσία, ἀληθῶς εἰπεῖν, ἐθεώρει ἡμᾶς, ὡς ἔθνος γενναῖον ἀκόμη, ἀλλ' ἀπληροῦς ὡς πρὸς τὴν δόξαν, καταπεποννημένον ὑπὸ τῶν πολέμων, σχεδὸν ἐκλελοιπὸς ὑπὸ ἀθυμίας, καὶ ὄλω; ἀφωτισμένον εἰς τὸν χρυσόν. Ἐν συντόμῳ, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ παραθέσω τοὺς λόγους τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου πρὸς τὸν Λόρδον Σεῦμουρ. « Ἡ Γαλλία εἶναι ἀνίκανός νὰ κινήσῃ, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰσβολὴν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν. » Καὶ αὐτὰ αἱ δυσκίνητοι Γερμανικαὶ δυνάμεις ἤρθεον νὰ προσφέρωνται ὑπερφάνως πρὸς τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, ὅπερ ἐκτίσαστο ἐν μέσῳ αὐτῶν τὴν δόξαν τῆς Ἰένης καὶ τοῦ Βάγραμ. Ὁμοίως τούτου μὲ τὸ λάκισμα, ὅπερ ὁ ὄνος κατέφερον ἐπὶ τοῦ τεθνηκότος λέοντος

τό Υπουργείον Βιλλέλου και ο Μεχμέτ 'Αλη: ανέπτυσαν σχεδία διά του 'Εβραχίμ Πασά και των...

Ουδόλω: σφάλλομεν, έν ένρωμεν, ότι επί της εποχής ταύτης: ο 'Ρώμας υπήρχε διά τους αγωνιζομένους...

Α. Η 'Αγγλική Κυβέρνησις, άπαντώτα επί της πράξεω αυτής, έδεδείχθη κ πρόθυμον έαυτήν, όπως μετολαβήσκη...

Β'. Καθώς, επί των έκτάκτων περιστάσεων αναφύονται: ως έπιτοκλειστον υπόνοιοι ψυχραι και διατρέσει...

Γ'. Η Γαλλία, θεωρουμένη μόν έν της, ως άνωτέρω, έν γηθείτης γνώμης υπέρ έαυτής, βλέπουσα δε υποπτο...

Δ'. Οτι άνέβαλε τώ 1821 ο Αυτοκράτωρ Αλέξανδρος, ό,τι απέφασεν ο αυτός: τώ 1826, άλλ' ούκ εξέτελεσε...

Ε'. Οτι άνέβαλε τώ 1821 ο Αυτοκράτωρ Αλέξανδρος, ό,τι απέφασεν ο αυτός: τώ 1826, άλλ' ούκ εξέτελεσε...

Α. Η 'Αγγλική Κυβέρνησις, άπαντώτα επί της πράξεω αυτής, έδεδείχθη κ πρόθυμον έαυτήν...

Β. Καθώς, επί των έκτάκτων περιστάσεων αναφύονται: ως έπιτοκλειστον υπόνοιοι ψυχραι και διατρέσει...

Γ. Η Γαλλία, θεωρουμένη μόν έν της, ως άνωτέρω, έν γηθείτης γνώμης υπέρ έαυτής, βλέπουσα δε υποπτο...

1827: έκ ταύτης δε ή έν Πύλω περιώνυμος ναυμαχία του Οκτωβρίου, ή διαπόντιος Γαλλική έκστρατεία υπέρ της Πελοποννήσου...

Τοσαύτας και τελικαύτας προσήνεγκε τή πατρίδι: ύπηρεσίας ο Διο ο υ σ ί ο ς 'Ρώμας, ουδέμιαν έχων άξίωσιν...

'Αλλ' επέμεινε ούτως: έπιτέθη μετά τόν άγώνα και κατά του Διο ο υ σ ί ο υ 'Ρώμας ή κοινή ώς επηπολή τύχη...

Πολιορκούμενοι έντός των στενωπών όρίων έφημερίδος, ουδ' έχοντες υπ' όψιν τήν μεγάλην περί 'Ελλάδος πολιτικήν...

Και διά τούτο μάλλον, ώ φίλοι νέοι, έγράψαμεν τό σχεδίασμα τούτο, όπως έγκόπιον έχητε πρός ταίς...

Α. Η 'Αγγλική Κυβέρνησις, άπαντώτα επί της πράξεω αυτής, έδεδείχθη κ πρόθυμον έαυτήν...

Β. Καθώς, επί των έκτάκτων περιστάσεων αναφύονται: ως έπιτοκλειστον υπόνοιοι ψυχραι και διατρέσει...

Γ. Η Γαλλία, θεωρουμένη μόν έν της, ως άνωτέρω, έν γηθείτης γνώμης υπέρ έαυτής, βλέπουσα δε υποπτο...

Δ. Οτι άνέβαλε τώ 1821 ο Αυτοκράτωρ Αλέξανδρος, ό,τι απέφασεν ο αυτός: τώ 1826, άλλ' ούκ εξέτελεσε...

Ε. Οτι άνέβαλε τώ 1821 ο Αυτοκράτωρ Αλέξανδρος, ό,τι απέφασεν ο αυτός: τώ 1826, άλλ' ούκ εξέτελεσε...

Ο πρό μικρού εκ Λευκάδος ένταυθα άφίχθεις Κ. Βασίλειος Πανδοβάς δίδει μαθήματα της τε 'Ιταλικής και 'Αγγλικής γλώσσης, και κατοικεί εις τήν 'Οδόν 'Ερμού εις τον δεύτερον όροφόν της του Κυρ. Ναύτου οίκίας.

Αριθ. 862. Πραγαγέλομεν τον ένταυθα δικαστε. Κλητήρα Κ. Θεοτόσιον Αντωνιάδην, να συγκαλλήσκη αντίγραφο του παρόντος αποστάματος εις έκαστον των παρά του νόμου όριζομένων δημοσίων μερών της 'Ερμούπολεως και να δημοσιεύσκη έτερον δμοιον οίς της ένταυθα εκδόσης 'Εφημερίδος ο 'Αστήρ.

Ο επι της πτωχεύσεως του Νικολάου Δ Οικονόμου Εισηγητής Δικαστής Αθόντες παρά του Πράκτορος τον ίσολογισμόν του πτωχεύσαντος προσκαλούμεν τους δανειστάς αυτού.

Νά εμφανισθώσιν εις τό άκροατήριον του 'Εμπορ. Τμήματος των έν Σύρφ Πρωτοδικών τήν 17 ένεστώτος ημέραν πέμπτην και ώραν 3 Μ. Μ. διά να έγχειρίσκη προς ήμας τριπλούν κατάλογον των ίεροσηραμένων προσωρινών συνδίκων.

Αριθ. 247. Τό έμπορικόν τμήμα των έν Σύρφ Πρωτοδικών. Κηρύττει τον 'Ιωάννην Σκουτερόπουλον μετερχόμενον ένταυθα τον καπιτοπών εις κατάστασιν πτωχεύσεως.

Διατάσσει τήν κατά νόμον σφράγισην της άποθήκης αυτού ένεργηθησομένην υπό του ένταυθα Κληρονόμου.

Ο Γραμματέας Ν. Σ. Νικολαΐδης. Διά τήν αντιγραφήν. Σύρος 30 'Εβριου 1857.

Ο επι της πτωχεύσεως του Νικολάου Δ. Οικονόμου Εισηγητής Δικαστής. Αθόντες παρά του Πράκτορος τον ίσολογισμόν του πτωχεύσαντος προσκαλούμεν τους δανειστάς αυτού.

Νά εμφανισθώσιν εις τό άκροατήριον του έμπορικού τμήματος των έν Σύρφ Πρωτοδικών τήν 17 ένεστώτος ημέραν Πέμπτην ώραν 3 Μ. Μ. διά να έγχειρίσκη προς ήμας τριπλούν κατάλογον των διορισθησομένων προσωρινών συνδίκων.

Ερμούπολις 7 Οκτωβρίου 1857. Ο Εισηγητής. Ν. Σ. Ζυγομαλάς.

(Έπεται Δικαστικόν Παράρτημα.) Ο εκδότης Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ. ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.